

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Martina VOMASTKOVÁ

Obor: ČJ - NJ

Název práce v českém jazyce: Tomáš Vorel: Kamenný most (interpretace románu)

Název práce v anglickém jazyce: Tomáš Vorel: Kamenný most (Interpretation of the Novel)

Vedoucí práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Oponent práce: Mgr. Ina Pišová

Na práci je sympatické již to, že se zabývá dílem současné literatury a že tak činí na základě osobního zájmu o ně. Zatímco v době největší slávy protagonistů někdejšího kultovního divadla Sklep by možná mohla být podezírána z konjunkturalismu, dnes je Vorlův román, který nevzbudil velký ohlas ani v době svého vydání prakticky zapomenut. Odpovědět na otázku, zda se tak stalo poprávu, by moha přispět i tato práce, byť autorka si její cíl takto vyhraněně nestanovuje.

Práce je koncipována jako souhrnná charakteristika zvolené prózy, jejíž součástí je i její porovnání se stejnojmenným filmem, jenž v tomto případě nezvykle literárnímu textu předcházela. Autorka se přidržuje standardní osnovy souhrnné charakteristiky, což sice může být vnímáno jako poněkud školské řešení, na druhou stranu to však práci dává přehlednou strukturu a potřebnou komplexnost.

Nicméně její analýza není mechanickým naplněním této osnovy; autorka se snaží s její oporou vystihnout specifičnost Vorlovy umělecké výpovědi. Soustřeďuje se tudíž zejména na ty aspekty souhrnné charakteristiky, jež jsou pro toto dílo klíčové: jde zejména o časoprostor, způsob vyprávění a jazyk. Ne náhodou jsou právě tyto kapitoly práce nejzdařilejší. Svědčí to o tom, že autorka je citlivou interpretkou krácející ve Vorlových stopách: tam, kde jí dá příležitost k interpretaci, chopí se jí a využije ji ve prospěch poznání sledovaného díla.

Předkládaná práce sice není dodatečnou apologií Vorlova románu Kamenný most (autorka zachovává při pohledu na něj objektivitu, dokáže vidět nejenom jeho silné, ale i slabší stránky), nicméně pozorné a vnímavé čtení, jež Martina Vomastková podnikla, ukazuje, že jde o titul přinejmenším zajímavý. To, co jej odlišuje od většiny próz z 90. let, je intenzita deziluze z polistopadového vývoje, již Vorel o několik let předběhl proslulou havlovskou „blbou náladu“. Jenž u Vorlova hrdiny nejde jen o rozladění, nýbrž o čiré zoufalství z hrubosti světa, před nímž se lze schovat snad jen do nitra Karlova mostu, v němž hrdina i se svým malým synem posléze končí. Snad právě pro tento bezbřehý pesimismus v době, jež zase jednou vykročila ke „světlym zítřkům“ zapůsobil na razanci odsudků některých dobových kritiků, vyčítajících Vorlovi defetismus jeho osobnostně narušeného protagonisty.

Jsem proto ráda, že tato práce vznikla. Autorka se svého úkolu zhostila kultivovaně a s patřičným nadhledem, ale i schopností jemné interpretační práce s textem, již osvědčila např. v návrzích na interpretaci nejednoznačného závěru. Práci Martiny Vomastkové proto plně doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 1. 5. 2016

.....
Podpis